

Publicerad 2014-03-17 08:51 av Botox

Det kunde varit jag.

Det kunde varit jag:::

Människans valuta

Om vi har slutat se
och höra

Då är något väldigt fel
på känslobanken

Förhållandet till Jaget - Mitt
allvarligt skadat

~

Om vi har slutat be
och göra

Om vi har slutat ge
och föra sanningen om enheten vi är
vidare till varje generation

Om vi har slutat le
och röra vid Den Andre,
slutat vandra i varandras skor

Då ej stor men värdelös;

människans valuta:

...Omtanken

...Empatin

~

Det kunde varit jag,
en enkel dag som denna:

Blommor ifrån fria marken
vissnar som ett minne
inom själar

som saknar fred

Samma rädsla hos en mänska

som säger:

”vi har inte råd”

men menar:

”livets tråd, den som sammanbinder oss,

jag hittar inte den,

jag vet inte ens hur man trär den genom hjärtan,

så att såren, åren, bårn, sys ihop”

Vid en skola står en stridsspets detonerad

Det snöar svavel på en uppbränd barnvagn

Våren nära, fast allting annat vinter

Vid en vattenkälla ligger smärtan

från två stela kroppar

nedgrävd som en hand i vattnet

De säger inget, men de skriker

med förlorat liv,

ögonhinnans grumlighet:

Här är vi! Men var är ni?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Botox med Poeter.se id #6360 innehar upphovsrätten